

Obsah

IV Informácie

INFORMÁCIE INŠTITÚCIÍ, ORGÁNOV, ÚRADOV A AGENTÚR EURÓPSKEJ ÚNIE

Súdny dvor Európskej únie

2016/C 428/01	Posledné publikácie Súdneho dvora Európskej únie v <i>Úradnom vestníku Európskej únie</i>	1
---------------	---	---

V Oznamy

SÚDNE KONANIA

Súdny dvor

2016/C 428/02	Vec C-87/16 P: Odvolanie podané 11. februára 2016: Kenzo Tsujimoto proti rozsudku Všeobecného súdu (prvá komora) z 2. decembra 2015 vo veci T-528/13, Kenzo/EUIPO – Tsujimoto (KENZO ESTATE)	2
2016/C 428/03	Vec C-344/16: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesgerichtshofs (Nemecko) 21. júna 2016 – Die Länderbahn GmbH DLB/DB Station & Service AG	2
2016/C 428/04	Vec C-417/16: Odvolanie podané 27. júla 2016: August Storck KG proti rozsudku Všeobecného súdu (prvá komora) z 10. mája 2016 vo veci T-806/14, August Storck KG/Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo	3
2016/C 428/05	Vec C-437/16: Odvolanie podané 4. augusta 2016: Wolf Oil Corp. proti rozsudku Všeobecného súdu (samosudca) z 1. júna 2016 vo veci T-34/15, Wolf Oil Corp./Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo	4
2016/C 428/06	Vec C-447/16: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesgerichtshof (Nemecko) 11. augusta 2016 – Roland Becker/Hainan Airlines Co. Ltd	5

2016/C 428/07	Vec C-448/16: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesgerichtshof (Nemecko) 11. augusta 2016 – Mohamed Barkan, Souad Asbai, Assia Barkan, Zakaria Barkan, Nousaiba Barkan/Air Nostrum L.A.M. S.A.	5
2016/C 428/08	Vec C-467/16: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Amtsgericht Stuttgart (Nemecko) 22. augusta 2016 – Brigitte Schlömp/Landratsamt Schwäbisch Hall	6
2016/C 428/09	Vec C-470/16: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal High Court (Írsko) 22. augusta 2016 – North East Pylon Pressure Campaign Limited, Maura Sheehy/An Bord Pleanála, The Minister for Communications Energy and Natural Resources, Ireland, Attorney General	7
2016/C 428/10	Vec C-475/16: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Protodikeio Rethymnis (Grécko) 17. augusta 2016 – trestné konanie proti K	8
2016/C 428/11	Vec C-482/16: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Oberlandesgericht Innsbruck (Rakusko) 7. septembra 2016 – Georg Stollwitzer/ÖBB Personenverkehr AG	11
2016/C 428/12	Vec C-484/16: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Giudice di pace di Taranto (Taliansko) 18. septembra 2016 – trestné konanie proti Antoniovi Semerarovi	12
2016/C 428/13	Vec C-487/16 P: Odvolanie podané 11. septembra 2016: Telefónica S.A. proti rozsudku Všeobecného súdu (druhá komora) z 28. júna 2016 vo veci T-216/13, Telefónica/Komisia	12

Všeobecný súd

2016/C 428/14	Vec T-167/14: Rozsudok Všeobecného súdu z 11. októbra 2016 – Søndagsavisen/Komisia („Štátna pomoc — Schéma pomoci v prospech výroby a inovácie v oblasti tlačových médií — Rozhodnutie o nevnosení námietok — Rozhodnutie vyhlasujúce schému štátnej pomoci za zlučiteľnú s vnútorným trhom — Procesné práva zainteresovaných strán — Neexistencia závažných ťažkostí — Povinnosť odôvodnenia“)	14
2016/C 428/15	Vec T-350/15: Rozsudok Všeobecného súdu z 11. októbra 2016 – Perry Ellis International Group/EUIPO („Ochranná známka Európskej únie — Námietkové konanie — Prihláška obrazovej ochrannej známky, ktorú možno vnímať ako písmeno ‚p‘ — Skoršie slovné a obrazové ochranné známky Európskej únie a vnútroštátne slovné a obrazové ochranné známky P PROTECTIVE a P — Relatívny dôvod zamietnutia — Pravdepodobnosť zámery — Článok 8 ods. 1 písm. b) nariadenia (ES) č. 207/2009“)	14
2016/C 428/16	Vec T-461/15: Rozsudok Všeobecného súdu z 11. októbra 2016 – Guccio Gucci/EUIPO – Guess? IP Holder (Zobrazenie štyroch prepletených G) („Ochranná známka Európskej únie — Konanie o vyhlásenie neplatnosti — Obrazová ochranná známka Európskej únie zobrazujúca štyri prepletené G — Ochranné známky Európskej únie, národná a medzinárodná skoršia obrazová ochranná známka G — Relatívny dôvod zamietnutia — Neexistencia podobnosti označení — článok 8 ods. 1 písm. b) nariadenia (ES) č. 07/2009“)	15
2016/C 428/17	Vec T-753/15: Rozsudok Všeobecného súdu z 11. októbra 2016 – Guccio Gucci/EUIPO – Guess? IP Holder (Zobrazenie štyroch prepletených G) („Ochranná známka Európskej únie — Námietkové konanie — Medzinárodný zápis označujúci Európsku úniu — Prihláška obrazovej ochrannej známky Európskej únie zobrazujúca štyri prepletené G — Ochranné známky Európskej únie a medzinárodné skoršie obrazové ochranné známky G — Relatívny dôvod zamietnutia — Neexistencia podobnosti označení — Článok 8 ods. 1 písm. b) nariadenia (ES) č. 07/2009“)	16
2016/C 428/18	Vec T-600/15: Uznesenie Všeobecného súdu z 28. septembra 2016 – PAN Europe a i./Komisia („Žaloba o neplatnosť — Prípravky na ochranu rastlín — Účinná látka sulfoxaflor — Zapísanie do prílohy vykonávacieho nariadenia (EÚ) č. 540/2011 — Neexistencia priamej dotknutosti — Neprípustnosť“)	16

2016/C 428/19	Vec T-635/16: Žaloba podaná 1. septembra 2016 – IPA/Komisia	17
2016/C 428/20	Vec T-653/16: Žaloba podaná 19. septembra 2016 – Malta/Komisia	18
2016/C 428/21	Vec T-654/16: Žaloba podaná 13. septembra 2016 – Foshan Lihua Ceramic/Komisia	19
2016/C 428/22	Vec T-686/16 P: Odvolanie podané 23. septembra 2016: Daniele Possanzini proti uzneseniu Súdu pre verejnú službu z 18. júla 2016 vo veci F-68/15, Possanzini/Frontex	19
2016/C 428/23	Vec T-713/16: Žaloba podaná 7. októbra 2016 – Fair deal for expats a i./Komisia	20

IV

(Informácie)

INFORMÁCIE INŠTITÚCIÍ, ORGÁNOV, ÚRADOV A AGENTÚR EURÓPSKEJ ÚNIE

SÚDNY DVOR EURÓPSKEJ ÚNIE

Posledné publikácie Súdneho dvora Európskej únie v Úradnom vestníku Európskej únie*(2016/C 428/01)***Posledná publikácia**

Ú. v. EÚ C 419, 14.11.2016

Predchádzajúce publikácie

Ú. v. EÚ C 410, 7.11.2016

Ú. v. EÚ C 402, 31.10.2016

Ú. v. EÚ C 392, 24.10.2016

Ú. v. EÚ C 383, 17.10.2016

Ú. v. EÚ C 371, 10.10.2016

Ú. v. EÚ C 364, 3.10.2016

Tieto texty sú dostupné na adrese:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Oznamy)

SÚDNE KONANIA

SÚDNY DVOR

Odvolaie podané 11. februára 2016: Kenzo Tsujimoto proti rozsudku Všeobecného súdu (prvá komora) z 2. decembra 2015 vo veci T-528/13, Kenzo/EUIPO – Tsujimoto (KENZO ESTATE)

(Vec C-87/16 P)

(2016/C 428/02)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Odvolaie: Kenzo Tsujimoto (v zastúpení: A. Wenninger-Lenz, M. Ring, W. von der Osten-Sacken, Rechtsanwälte)

Ďalší účastníci konania: Kenzo, Európsky úrad pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

Uznesením z 21. júla 2016 Súdny dvor (desiata komora) rozhodol, že odvolaie je neprípustné.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesgerichtshofs (Nemecko) 21. júna 2016 – Die Länderbahn GmbH DLB/DB Station & Service AG

(Vec C-344/16)

(2016/C 428/03)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Bundesgerichtshofs

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Die Länderbahn GmbH DLB

Žalovaný: DB Station & Service AG

Prejudiciálne otázky

1. Je vnútroštátne ustanovenie, na základe ktorého užívateľ železničnej infraštruktúry, od ktorého prevádzkovateľ infraštruktúry požaduje v občianskoprávnom konaní zaplataie poplatku za používanie, alebo ktorý v rámci takéhoto konania požaduje vrátenie zaplataeného poplatku za používanie, dovoávať, že poplatok, ktorý stanovil prevádzkovateľ infraštruktúry, nie je primeraný, v súlade s ustanoveniami smernice⁽¹⁾, ktoré sa týkajú nezávislosti riadenia podnikov infraštruktúry (článok 4 ods. 1, 4 a 5), princípov spoplatňovania (články 7 až 12) a úloh regulačného orgánu (článok 30)?

2. V prípade kladnej odpovede na prvú otázku: Je vnútroštátne ustanovenie, podľa ktorého súd v prípade, že dospeje k záveru, že stanovený poplatok nie je primeraný, môže a má povinnosť stanoviť výšku dlžného poplatku rozsudkom, v súlade s uvedenými ustanoveniami smernice?

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2001/14/ES z 26. februára 2001 o pridelovaní kapacity železničnej infraštruktúry, vyberaní poplatkov za používanie železničnej infraštruktúry a bezpečnostnej certifikácii, Ú. v. ES L 75, 2001, s. 29; Mim. vyd. 07/005, s. 404.

Odvolaie podané 27. júla 2016: August Storck KG proti rozsudku Všeobecného súdu (prvá komora) z 10. mája 2016 vo veci T-806/14, August Storck KG/Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo

(Vec C-417/16)

(2016/C 428/04)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Odvolaieľ: August Storck KG (v zastúpení: I. Rohr, P. Goldenbaum, Rechtsanwältinnen)

Ďalší účastník konania: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

Návrhy odvolaieľa

Odvolaieľka navrhuje, aby Súdny dvor:

- zrušil rozsudok Všeobecného súdu z 10. mája 2016 vo veci T-806/14,
- zrušil rozhodnutie odvolacieho senátu vo veci R0644/2014 5, alebo vrátil vec Všeobecnému súdu, ak je to potrebné,
- zaviazal EUIPO, aby znášal svoje vlastné trovy konania a nahradil trovy odvolaieľky vynaložené v konaní pred Súdny dvorom, Všeobecným súdom a odvolacím senátom.

Odvolaie dôvody a hlavné tvrdenia

I. Prvý odvolací dôvod: Porušenie článku 7 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 207/2009 ⁽¹⁾ – Uplatnenie nesprávnych kritérií

1. Na to, aby mala ochranná známka rozlišovaciu spôsobilosť, Všeobecný súd nesprávne vyžaduje, aby „sa výrazne odlišovala od štandardov alebo zvykov v odvetví“. Na trojrozmerné ochranné známky uplatňuje test spočívajúci vo výzore samotných tovarov bez slova alebo obrazového prvku, pričom tento test je prísnejší než test pre bežné ochranné známky. Tento prísnejší test by sa nemal uplatňovať, lebo ochranná známka, na ktorú sa uplatňuje, je dvojrozmernou ochrannou známkou obsahujúcou obrazový prvok. Uplatnenie prísnejšieho testu je v rozpore s ustálenou judikatúrou.
2. Všeobecný súd pri svojom posúdení nesprávne vychádzal z rozsudku Storck/ÚHVT, C-25/05 P, EU:C:2006:422. Vec, ktorá viedla k tomuto rozsudku, nie je vôbec porovnateľná s touto vecou, keďže sa týkala (baleného) tovaru bez akéhokoľvek obrazového a/alebo slovného prvku.
3. Uplatnenie prísnejších pravidiel než sú pravidlá vzťahujúce sa na slovné ochranné známky a obrazové ochranné známky okrem toho nie je opodstatnené, lebo rozsah prihlasovanej ochrannej známky je ešte užší než by bol rozsah zápisu týkajúceho iba obrazového prvku. Všeobecný súd uplatnením prísnejších pravidiel porušil článok 7 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 207/2009, ktorý stanovuje, že (iba) sa nezapíšu iba ochranné známky bez akéhokoľvek rozlišovacej spôsobilosti.

I. Druhý odvolací dôvod: Porušenie článku 7 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 207/2009 – Neuplatnenie zásady špeciality

1. Všeobecný súd vymedzil dotknutý tovar príliš všeobecne ako lacný spotrebný tovar každodennej potreby, ktorého kúpe nepredchádza dlhšia doba zváženia. To viedlo Všeobecný súd k nesprávnemu záveru, že príslušná skupina verejnosti by mu venovala nízku úroveň pozornosti, predovšetkým vo vzťahu k vlastnostiam obalu.
2. Všeobecný súd mal namiesto toho analyzovať vo vzťahu k samotným jednotlivým výrobkom (t. j. cukrovinky, čokoláda, výrobky z čokolády, pečivo a zmrzlina), akú úroveň pozornosti spotrebiteľia naozaj vynakladajú a akú úlohu preto zohráva samotné osobitné balenie, ktorého sa týka prihlasované ochranná známka. Všeobecný súd sa nezamyslel nad na typickou situáciou kúpy tohto tovaru.
3. Tým, že nezohľadnil osobitné vlastnosti dotknutého tovaru, Všeobecný súd neuplatnil zásadu špeciality. Ak by Všeobecný súd postupoval správne, zohľadnil by, že spotrebiteľia dotknutého tovaru sú zvyknutí venovať vysokú úroveň pozornosti farbám, tvaru a dizajnu balenia. Spotrebiteľia dotknutého tovaru by nemali nijaký problém identifikovať pôvod tovaru iba na základe kombinácie čiar, farieb a tvarov, ako sa na to mala vzťahovať prihlasovaná ochranná známka

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 207/2009 z 26. februára 2009 o ochrannej známke Spoločenstva (Ú. v. EÚ L 78, 2009, s. 1).

**Odvolanie podané 4. augusta 2016: Wolf Oil Corp. proti rozsudku Všeobecného súdu (samosudca)
z 1. júna 2016 vo veci T-34/15, Wolf Oil Corp./Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo**

(Vec C-437/16)

(2016/C 428/05)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Odvolaťka: Wolf Oil Corp. (v zastúpení: P. Maeyaert, J. Muldermans, advocation)

Ďalší účastník konania: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo

Návrhy odvolateľky

Odvolaťka navrhuje, aby Súdny dvor:

- zrušil rozhodnutie Všeobecného súdu z 1. júna 2016 vo veci T-34/15,
- uložil EUIPO a vedľajšiemu účastníkovi v konaní na prvom stupni povinnosť znášať ich vlastné trovy konania a nahradiť trovy konania Wolf Oil.

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

Navrhovateľka (spoločnosť Wolf Oil) sa svojím odvolaním domáha toho, aby Súdny dvor zrušil rozsudok Všeobecného súdu z 1. júna 2016 vo veci T-34/15 (ďalej len „napadnutý rozsudok“), ktorým Všeobecný súd zamietol žalobu spoločnosti Wolf Oil proti rozhodnutiu piateho odvolacieho senátu Úradu Európskej únie pre duševné vlastníctvo (ďalej len „EUIPO“) z 31. októbra 2014 (vec R 1596/2013-5). Odvolanie sa opiera o dva odvolacie dôvody.

Vo svojom prvom odvolacom dôvode Wolf Oil vytýka Všeobecnému súdu, že napadnutý rozsudok riadne neodôvodnil a skreslil dôkazy, keďže neposkytol odpoveď na celý rad tvrdení a nepresností, ktoré Wolf Oil uviedla na podporu svojho žalobného dôvodu, v ktorom tvrdila, že EUIPO nesprávne uplatnil pravdepodobnosť zámery [článok 8 ods. 1 písm. b)] nariadenia (ES) o ochrannej známke Európskej únie ⁽¹⁾ (zmeneného a doplneného nedávno prijatým nariadením 2015/2424 ⁽²⁾) (ďalej len „EUTMR“).

Vo svojom druhom odvolacím dôvode Wolf Oil vytýka, že napadnutý rozsudok porušuje článok 8 ods. 1 písm. b) EUTMR v tom, že Všeobecný súd nesprávne uplatnil zásadu pravdepodobnosti zámény. Tento dôvod sa delí na tri časti. Prvé dve časti druhého odvolacieho dôvodu vychádzajú z nesprávneho výkladu pravidla ustáleného v judikatúre Všeobecného súdu a Súdneho dvora, podľa ktorého pojmové rozdiely medzi dvoma ochrannými známkami môžu do istej miery neutralizovať vizuálnu a fonetickú podobnosť medzi nimi. V tretej časti druhého odvolacieho dôvodu sa napadnutý rozsudok spochybňuje v tom, že v rámci celkového posúdenia pravdepodobnosti zámény nezohľadnil skutočné používanie ochranných známk na trhu.

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 207/2009 z 26. februára 2009 o ochrannej známke Spoločenstva (Ú. v. EÚ L 78, 2009, s. 1).

⁽²⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/2424 zo 16. decembra 2015, ktorým sa mení nariadenie Rady (ES) č. 207/2009 o ochrannej známke Spoločenstva a nariadenie Komisie (ES) č. 2868/95, ktorým sa vykonáva nariadenie Rady (ES) č. 40/94 o ochrannej známke Spoločenstva, a zrušuje nariadenie Komisie (ES) č. 2869/95 o poplatkoch splatných Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (Ú. v. EÚ L 341, 2015, s. 21).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesgerichtshof (Nemecko) 11. augusta 2016 – Roland Becker/Hainan Airlines Co. Ltd

(Vec C-447/16)

(2016/C 428/06)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Bundesgerichtshof

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Roland Becker

Žalovaná: Hainan Airlines Co. Ltd

Prejudiciálna otázka

Má sa pri preprave osôb dvoma letmi bez podstatného zdržania sa na prestupnom letisku považovať miesto odletu prvej časti trasy za miesto zmluvného plnenia v zmysle článku 5 bodu 1 písm. b) druhej zarážky nariadenia (ES) č. 44/2001 ⁽¹⁾, ak je nárok na poskytnutie náhrady podľa článku 7 nariadenia (ES) č. 261/2004 ⁽²⁾, uplatňovaný žalobou, založený na porušení na druhom úseku trasy a žaloba smeruje proti zmluvnému partnerovi zo zmluvy o preprave, ktorý síce je prevádzkujúcim leteckým dopravcom druhého letu, avšak nie prvého letu?

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 44/2001 z 22. decembra 2000 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach, Ú. v. ES L 12, 2001, s. 1; Mím. vyd. 19/004, s. 42.

⁽²⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 z 11. februára 2004, ktorým sa ustanovujú spoločné pravidlá systému náhrad a pomoci cestujúcim pri odmietnutí nástupu do lietadla, v prípade zrušenia alebo veľkého meškania letov a ktorým sa zrušuje nariadenie (EHS) č. 295/91, Ú. v. EÚ L 46, 2004, s. 1; Mím. vyd. 07/008, s. 10.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesgerichtshof (Nemecko) 11. augusta 2016 – Mohamed Barkan, Souad Asbai, Assia Barkan, Zakaria Barkan, Nousaiba Barkan/Air Nostrum L.A.M. S.A.

(Vec C-448/16)

(2016/C 428/07)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Bundesgerichtshof

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobcovia: Mohamed Barkan, Souad Asbai, Assia Barkan, Zakaria Barkan, Nousaiba Barkan

Žalovaná: Air Nostrum L.A.M. S.A.

Prejudiciálne otázky

1. Má sa článok 5 bod 1 písm. a) nariadenia Rady (ES) č. 44/2001⁽¹⁾ z 22. decembra 2000 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach vykladať v tom zmysle, že pod pojem „zmluvné veci“ spadá aj nárok na poskytnutie náhrady podľa článku 7 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004⁽²⁾ z 11. februára 2004, ktorým sa ustanovujú spoločné pravidlá systému náhrad a pomoci cestujúcim pri odmietnutí nástupu do lietadla, v prípade zrušenia alebo veľkého meškania letov a ktorým sa zrušuje nariadenie (EHS) č. 295/91, ktorý sa uplatňuje voči prevádzkujúcemu leteckému dopravcovi, ktorý nie je zmluvným partnerom dotknutého cestujúceho?
2. V prípade, že sa uplatní článok 5 bod 1 nariadenia (ES) č. 44/2001:

Má sa pri preprave osôb dvoma letmi, bez podstatného zdržania sa na prestupnom letisku, cieľové miesto cestujúceho považovať za miesto zmluvného plnenia v zmysle článku 5 bodu 1 písm. b) druhej zarážky nariadenia (ES) č. 44/2001 aj vtedy, ak je nárok na poskytnutie náhrady podľa článku 7 nariadenia (ES) č. 261/2004, uplatňovaný žalobou, založený na porušení na prvom úseku trasy a žaloba smeruje proti prevádzkujúcemu leteckému dopravcovi prvého letu, ktorý nie je zmluvným partnerom zo zmluvy o leteckej preprave?

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 44/2001 z 22. decembra 2000 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach, Ú. v. ES L 12, 2001, s. 1; Mim. vyd. 19/004, s. 42.

⁽²⁾ Ú. v. EÚ L 46, 2004, s. 1; Mim. vyd. 07/008, s. 10.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Amtsgericht Stuttgart (Nemecko) 22. augusta 2016 – Brigitte Schlömp/Landratsamt Schwäbisch Hall

(Vec C-467/16)

(2016/C 428/08)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Amtsgericht Stuttgart

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Navrhovateľka: Brigitte Schlömp

Odporca: Landratsamt Schwäbisch Hall

Prejudiciálna otázka

Spadá aj zmierovací orgán podľa švajčiarskeho práva pod pojem „súd“ v zmysle článkov 27 a 30 Lugánskeho dohovoru⁽¹⁾ o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach?

⁽¹⁾ Rozhodnutie Rady 2009/430/ES z 27. novembra 2008 o uzavretí Dohovoru o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (Ú. v. EÚ L 147, 2009, s. 1).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal High Court (Írsko) 22. augusta 2016 – North East Pylon Pressure Campaigning Limited, Maura Sheehy/An Bord Pleanála, The Minister for Communications Energy and Natural Resources, Ireland, Attorney General

(Vec C-470/16)

(2016/C 428/09)

Jazyk konania: angličtina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

High Court

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyne: North East Pylon Pressure Campaigning Limited, Maura Sheehy

Žalovaní: An Bord Pleanála, The Minister for Communications Energy and Natural Resources, Ireland, Attorney General

Prejudiciálne otázky

1. Pokiaľ ide o vnútroštátny právny poriadok, v ktorom zákonodarca výslovne a s určitosťou nestanovil, v akom štádiu konania môžu byť rozhodnutia napadnuté, a túto otázku vždy posudzuje súd osobitne pri každej konkrétnej žalobe v súlade s pravidlami common law, vzťahuje sa nárok na „nie nedostupne drahé“ konanie upravený v článku 11 ods. 4 smernice 2011/92/EÚ na konanie pred vnútroštátnym súdom, v ktorom sa určuje, či bola konkrétna dotknutá žaloba podaná v správnom štádiu konania?
2. Vzťahuje sa požiadavka upravená v článku 11 ods. 4 smernice 2011/92/EÚ⁽¹⁾, podľa ktorej konanie nesmie byť „nedostupne drahé“, na všetky prvky súdneho konania, v ktorom je napadnutá zákonnosť (z hľadiska vnútroštátneho práva alebo práva EÚ) rozhodnutia, skutku alebo nečinnosti, ktoré sú predmetom ustanovení smernice o účasti verejnosti, alebo len na prvky takého konania súvisiace s právom EÚ (alebo osobitne len na prvky takého konania súvisiace s problematikou týkajúcou sa ustanovení smernice o účasti verejnosti)?
3. Zahŕňa výraz „rozhodnuti[e], skut[ok] alebo nečinnos[t]“ v článku 11 ods. 1 smernice 2011/92/EÚ rozhodnutia správnych orgánov prijaté pri posudzovaní žiadosti o schválenie rozvoja bez ohľadu na to, či také rozhodnutia správnych orgánov nezvratne a s konečnou platnosťou určujú alebo neurčujú právne nároky jednotlivých strán?
4. Aby vnútroštátny súd zabezpečil účinnú súdnu ochranu v oblastiach, na ktoré sa vzťahuje právo životného prostredia EÚ, má svoje vnútroštátne právo vykladať spôsobom, ktorý je v čo najvyššej možnej miere v súlade s cieľmi stanovenými v článku 9 ods. 3 Dohovoru EHK OSN o prístupe k informáciám, účasti verejnosti na rozhodovacom procese a prístupe k spravodlivosti v záležitostiach životného prostredia podpísaného v Aarhuse 25. júna 1998, a) v konaní pre neplatnosť postupu schvaľovania rozvoja v súvislosti s projektom spoločného záujmu, ktorý bol určený podľa nariadenia Európskeho parlamentu a Rady č. 347/2013⁽²⁾ zo 17. apríla 2013 o usmerneniach pre transeurópsku energetickú infraštruktúru, a/alebo b) v konaní pre neplatnosť postupu schvaľovania rozvoja, keď sa rozvoj týka európskej lokality určenej v zmysle smernice Rady 92/43/EHS z 21. mája 1992 o ochrane prirodzených biotopov voľne žijúcich živočíchov a rastlín?
5. Ak je odpoveď na otázku 4.a) a/alebo b) kladná, bráni ustanovenie, podľa ktorého žalobcovia musia „spln[it] podmienky uvedené v jej vnútroštátnom práve, ak sú nejaké“, priamemu účinku dohovoru v situácii, keď žalobcovia splnili všetky podmienky na podanie žaloby stanovené vo vnútroštátnom práve a/alebo sú jednoznačne oprávnení podať žalobu a) v konaní pre neplatnosť postupu schvaľovania rozvoja v súvislosti s projektom spoločného záujmu, ktorý bol určený podľa nariadenia Európskeho parlamentu a Rady č. 347/2013 zo 17. apríla 2013 o usmerneniach pre transeurópsku energetickú infraštruktúru, a/alebo b) v konaní pre neplatnosť postupu schvaľovania rozvoja, keď sa rozvoj týka európskej lokality určenej v zmysle smernice Rady 92/43/EHS z 21. mája 1992 o ochrane prirodzených biotopov voľne žijúcich živočíchov a rastlín?

6. Je členský štát oprávnený prijať právnu úpravu stanovujúcu výnimky z pravidiel, podľa ktorého konanie vo veciach životného prostredia nesmie byť nedostupne drahé, pokiaľ taká výnimka nie je stanovená v smernici 2011/92/EÚ ani v Dohovore EHK OSN o prístupe k informáciám, účasti verejnosti na rozhodovacom procese a prístupe k spravodlivosti v záležitostiach životného prostredia podpísanom v Aarhuse 25. júna 1998?
7. Je konkrétne zlučiteľná s dohovorom požiadavka stanovená vo vnútroštátnom práve, podľa ktorej je príčinná súvislosť medzi údajným protiprávnym konaním alebo rozhodnutím a poškodením životného prostredia podmienkou uplatnenia vnútroštátnej právnej úpravy, ktorou sa vykonáva článok 9 ods. 4 Dohovoru EHK OSN o prístupe k informáciám, účasti verejnosti na rozhodovacom procese a prístupe k spravodlivosti v záležitostiach životného prostredia podpísaného v Aarhuse 25. júna 1998 s cieľom zabezpečiť, aby konanie vo veciach životného prostredia nebolo nedostupne drahé?

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2011/92/EÚ z 13. decembra 2011 o posudzovaní vplyvov určitých verejných a súkromných projektov na životné prostredie (Ú. v. EÚ L 26, 2011, s. 1).

⁽²⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 347/2013 zo 17. apríla 2013 o usmerneniach pre transeurópsku energetickú infraštruktúru, ktorým sa zrušuje rozhodnutie č. 1364/2006/ES a menia a dopĺňajú nariadenia (ES) č. 713/2009, (ES) č. 714/2009 a (ES) č. 715/2009 (Ú. v. EÚ L 115, 2013, s. 39).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Protodikeio Rethymnis (Grécko) 17. augusta 2016 – trestné konanie proti K

(Vec C-475/16)

(2016/C 428/10)

Jazyk konania: gréčtina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Protodikeio Rethymnis (Monomeles Plimmeleiodikeio Rethymnis)

(Trestný súd prvého stupňa v meste Rethymno, rozhodujúci ako samosudca, Grécko)

Účastník trestného konania pred vnútroštátnym súdom

K

Prejudiciálne otázky

1. Ukladajú článok 19 ZEÚ a tiež články 263, 266 a 267 ZFEÚ, ako aj zásada lojálnej spolupráce (článok 4 ods. 3 ZEÚ), na základe ktorých sú členské štáty a ich príslušné orgány povinné prijať všetky opatrenia všeobecnej alebo osobitnej povahy, aby napravili porušenie práva Únie a aby dosiahli súlad s rozsudkami Súdneho dvora Európskej únie, najmä ak ide o otázku platnosti aktov orgánov Únie s účinkom *erga omnes*, povinnosť členských štátov zrušiť alebo príslušným spôsobom zmeniť právny predpis, ktorým sa prebrala smernica, ktorú následne Súdny dvor vyhlásil za neplatnú z dôvodu rozporu s ustanoveniami (porušenia ustanovení) Zmlúv alebo Charty základných práv Európskej únie, a to s cieľom zabezpečiť vykonanie rozsudku Súdneho dvora a týmto spôsobom napraviť porušenie Zmlúv alebo Charty a predísť ďalším porušeniam v budúcnosti?
2. Má sa v súvislosti s predchádzajúcou otázkou článok 266 ZFEÚ (bývalý článok 233 ZES) vykladať v tom zmysle, že pojem „orgán alebo úrad alebo agentúra“ zahŕňa (v širšom zmysle alebo analogicky) aj členský štát, ktorý do svojho právneho poriadku prebral smernicu, následne vyhlásenú za neplatnú z dôvodu porušenia Zmlúv alebo Charty, alebo možno v takom prípade uplatniť analogicky článok 260 ods. 1 ZFEÚ?
3. V prípade v zásade kladnej odpovede na predchádzajúce otázky, t. j. ak existuje povinnosť členských štátov prijať všetky opatrenia všeobecnej alebo osobitnej povahy, aby napravili porušenie primárneho práva Únie, tým že zrušia alebo príslušným spôsobom zmenia právny predpis, ktorým sa prebrala smernica, ktorú následne Súdny dvor vyhlásil za neplatnú z dôvodu rozporu s Chartou alebo so Zmluvami, vzťahuje sa táto povinnosť aj na vnútroštátne súdy, v tom zmysle, že sú povinné pozastaviť uplatňovanie právneho predpisu, ktorým sa prebrala smernica vyhlásená za neplatnú – v prejednávanej veci ide o smernicu 2006/24/ES ⁽¹⁾ –, a to (aspoň pokiaľ ide o časť) porušujúcu Chartu alebo Zmluvy a následne nezohľadniť dôkazy získané na základe týchto aktov (smernice a vnútroštátneho predpisu, ktorým sa smernica prebrala)?

4. Patrí vnútroštátny predpis, ktorým sa preberá smernica 2006/24, vyhlásená za neplatnú na základe rozsudku Súdneho dvora z 8. apríla 2014, *Digital Rights Ireland Ltd* (²) (C-293/12 a C-594/12, EU:C:2014:238) z dôvodu porušenia Charty, do rozsahu pôsobnosti práva Únie v súlade s požiadavkou podľa článku 51 ods. 1 Charty, a to z jednoduchého dôvodu, že sa ním preberá smernica 2006/24 nezávisle od následného vyhlásenia neplatnosti uvedenej smernice Súdny dvorom?
5. Vzhľadom na skutočnosť, že cieľom prijatia smernice 2006/24, ktorú Súdny dvor vyhlásil následne za neplatnú, bolo vykonať na úrovni EÚ, v súlade s článkom 15 ods. 1 smernice 2002/58/ES, harmonizovaný rámec pre uchovávanie údajov poskytovateľmi komunikačných služieb na účel predchádzania, vyšetrovania, odhaľovania a stíhania trestných činov tak, aby neexistovali prekážky vnútorného trhu elektronických komunikácií, zapadá vnútroštátny predpis, ktorým sa preberá smernica 2006/24 do rámca článku 15 ods. 1 smernice 2002/58, s tým dôsledkom, že patrí do rozsahu pôsobnosti práva Únie v súlade s požiadavkou podľa článku 51 ods. 1 Charty?
6. Vzhľadom na skutočnosť, že prípadný odsudzujúci trestný rozsudok vydaný voči štátnemu príslušníkovi členského štátu Únie, ako by tomu bolo v prejednávanej veci, bude nevyhnutne zahŕňať obmedzenie výkonu práv na voľný pohyb, ktoré dotknutej osobe priznáva právo Únie, hoci sú tieto práva v zásade opodstatnené, má sa iba z tohto dôvodu predpokladať, že príslušné trestné konanie celkovo patrí do rozsahu pôsobnosti práva Únie v súlade s požiadavkou podľa článku 51 ods. 1 Charty?

V prípade, že odpoveď na predchádzajúce otázky v zásade smeruje k uplatniteľnosti Charty v súlade s jej článkom 51 ods. 1:

7. Je skutočnosť, že údaje uchovávané podľa smernice 2006/24 a/alebo článku 15 ods. 1 smernice 2002/58 sú prístupné polícii, ktorá ich môže použiť v priebehu vyšetrovania trestného činu v naliehavých prípadoch a najmä v prípadoch *flagrante delicto*, a to bez predchádzajúceho povolenia súdu (alebo nezávislého správneho orgánu) poskytnutého v zmysle vopred stanovenými hmotnoprávnymi a procesnými požiadavkami, v súlade s článkami 7, 8 a 52 ods. 1 Charty?
8. Vedie prípadný súhlas osoby, ktorej údaje sa nahlasujú, podľa článkov 7, 8 a 52 ods. 1 Charty k tomu, že v priebehu vyšetrovania trestného činu políciou alebo inými, nie výlučne súdnymi orgánmi, ktoré by požiadali o prístup k údajom uchovávaným podľa smernice 2006/24 a/alebo článku 15 ods. 1 smernice 2002/58 a o ich použitie, najmä ak cieľom predmetného vyšetrovania nie je predchádzať, vyšetriť a stíhať konkrétne určené trestné činy, ktoré vnútroštátny zákonodarca označil za závažné, nie je potrebné predchádzajúce povolenie súdu (alebo nezávislého správneho orgánu) na prístup k týmto údajom a ich použitie poskytnuté v súlade s vopred stanovenými hmotnoprávnymi a procesnými požiadavkami, a to najmä pri zohľadnení skutočnosti, že požadované údaje nevyhnutne zahŕňajú aj údaje tretích osôb (napríklad: volajúci – volaný)?
9. Je samotný súhlas prokurátora s prístupom k údajom uchovávaným podľa smernice 2006/24 a/alebo článku 15 ods. 1 smernice 2002/58 a s ich použitím v priebehu vyšetrovania trestného činu v súlade s článkami 7, 8 a 52 ods. 1 Charty, a to v prípade, že v danej veci chýba predchádzajúce povolenie súdu (alebo nezávislého správneho orgánu), ktoré by sa poskytlo v súlade s vopred stanovenými hmotnoprávnymi a procesnými požiadavkami, najmä ak cieľom predmetného vyšetrovania nie je predchádzať, vyšetriť a stíhať konkrétne určené trestné činy, ktoré vnútroštátny zákonodarca označil za závažné?
10. Predstavuje pojem „závažné trestné činy“ uvedený v článku 1 ods. 1 smernice 2006/24, s ohľadom na rozsudok Súdneho dvora z 8. apríla 2014, *Digital Rights Ireland Ltd* (C-293/12 a C-594/12, EU:C:2014:238, body 60 a 61), samostatný pojem práva Európskej únie, a v prípade kladnej odpovede, aký je vecný obsah tohto pojmu, na základe ktorého možno považovať trestný čin za dostatočne závažný na to, aby odôvodnil prístup k údajom uchovávaným podľa smernice 2006/24 a ich použitie?
11. Opisujú články 7, 8 a 52 ods. 1 Charty, s ohľadom na rozsudok Súdneho dvora z 8. apríla 2014, *Digital Rights Ireland Ltd* (C-293/12 a C-594/12, EU:C:2014:238, body 60 a 61) a bez ohľadu na prípadnú samostatnosť výrazu „závažné trestné činy“ uvedeného v článku 1 ods. 1 smernice 2006/24, všeobecné kritériá, na základe ktorých sa má určitý trestný čin považovať za dostatočne závažný na to, aby odôvodnil prístup k údajom uchovávaným podľa smernice 2006/24 a/alebo článku 15 ods. 1 smernice 2002/58 a ich použitie a, v prípade kladnej odpovede, aké sú to kritériá?

12. V prípade v zásade kladnej odpovede na predchádzajúcu otázku, spočíva predmetné overenie proporcionality v konečnom dôsledku v posúdení povahy vyšetrovaného trestného činu a) iba Súdny dvorom alebo b) vnútroštátnym súdom na základe všeobecných kritérií stanovených Súdny dvorom?
13. S ohľadom na rozsudok Súdneho dvora z 8. apríla 2014, *Digital Rights Ireland Ltd* (C-293/12 a C-594/12, EU:C:2014:238, body 58 až 68, ako aj výrok), je prístup k uchovávaným údajom a ich použitie v rámci trestného konania na základe všeobecného režimu uchovávania údajov, zavedeného smernicou 2006/24 a/alebo článkom 15 ods. 1 smernice 2002/58, t. j. režimu spĺňajúceho podmienky stanovené v bodoch 60, 61, 62, 67 a 68 uvedeného rozsudku, nie však podmienky podľa bodov 58, 59, 63 a 64 tohto rozsudku v súlade s článkami 7, 8 a 52 ods. 1 Charty?
- [t. j. režim uchovávania, ktorý jednak vyžaduje predchádzajúce povolenie súdu v súlade s vopred stanovenými hmotnoprávnymi a procesnými podmienkami, najmä na účel predchádzania, vyšetrovania a stíhania trestných činov, ktoré vnútroštátny zákonodarca presne určil a vymenoval, pričom ich kvalifikoval ako závažné, a ktorý zabezpečuje účinnú ochranu uchovávaných údajov pred rizikom zneužitia a pred každým neoprávneným prístupom a použitím (pozri body 60, 61, 62, 67 a 68 uvedeného rozsudku), jednak umožňuje uchovávať údaje a) bez rozdielu pre všetky osoby využívajúce elektronické komunikačné služby bez toho, aby v súvislosti s týmito osobami (obžalovanými alebo obvinenými) existoval akýkoľvek dôkaz poukazujúci na súvislosť, hoci vzdialenú medzi týmito osobami a závažným trestným činom predtým, než dôjde ku skutočnosti, vo vzťahu ku ktorej sa od poskytovateľov komunikačných služieb príslušné informácie vyžiadali; b) bez toho, aby sa požadované údaje pred vznikom udalosti, ktorá je predmetom vyšetrovania, museli týkať i) určitého časového obdobia a/alebo určitej zemepisnej oblasti a/alebo určitého okruhu osôb, ktoré by mohli byť nejakým spôsobom zapojené do spáchania závažného trestného činu, alebo ii) osôb, uchovávanie údajov ktorých môže z iných dôvodov prispieť k predchádzaniu, vyšetrovaniu alebo stíhaniu závažných trestných činov; c) po dobu (v prejednávanej veci 12 mesiacov) stanovenú bez toho, aby sa akýmkoľvek spôsobom rozlišovalo medzi kategóriami údajov uvedenými v článku 5 predmetnej smernice 2006/24, na základe ich prípadnej použiteľnosti na účely sledovaného cieľa alebo podľa dotknutých osôb (pozri body 58, 59, 63 a 64 citovaného rozsudku)]
14. V prípade, že odpoveď na predchádzajúcu otázku je v zásade v tom zmysle, že prístup k uvedeným údajom a ich použitie nie je v súlade s článkami 7, 8 a 52 ods. 1 Charty, má vnútroštátny súd neuplatniť vnútroštátny akt, ktorým sa prebrala smernica 2006/24, vyhlásená Súdny dvorom za neplatnú, alebo akt založený na článku 15 ods. 1 smernice 2002/58, a to z dôvodu rozporu s Chartou a nemá z tohto dôvodu brať do úvahy údaje uchovávané a nadobudnuté na ich základe?
15. S ohľadom na smernicu 2006/24, najmä jej odôvodnenie 6, podľa ktorého „Právne... odlišnosti vo vnútroštátnych ustanoveniach o uchovávaní údajov na účely predchádzania, vyšetrovania, odhaľovania a stíhania trestných činov sú prekážkou vnútorného trhu elektronických komunikácií“, na cieľ deklarovaný v článku 1 ods. 1 tejto smernice, ktorým je „zosúladenie ustanovení členských štátov“, ako aj na zvyšné odôvodnenia, najmä odôvodnenia 3, 4, 5, 11 a 21, ako aj s ohľadom na rozsudok Súdneho dvora z 10. februára 2009, *Írsko/Parlament a Rada* (C-301/06, EU:C:2009:68, body 70 až 72), predstavuje zachovanie zákona, ktorým sa do vnútroštátneho práva prebrala smernica 2006/24 v platnosti, a to napriek skutočnosti, že Súdny dvor vyhlásil túto smernicu za neplatnú, prekážku vytvorenia a fungovania vnútorného trhu za predpokladu, že nijaký novší predpis práva Únie zatiaľ nenadobudol účinnosť?
16. Konkrétne, predstavuje zachovanie zákona, ktorým sa do vnútroštátneho práva prebrala smernica 2006/24 v platnosti napriek skutočnosti, že Súdny dvor vyhlásil túto smernicu za neplatnú, alebo platnosti vnútroštátneho zákona podľa článku 15 ods. 1 smernice 2002/58, prekážku vytvorenia a fungovania vnútorného trhu, a to iba z dôvodu, že kumulatívne alebo alternatívne platí, že:
- a) predmetná vnútroštátna právna úprava stanovuje objektívne kritériá a hmotnoprávne podmienky, na základe ktorých môžu príslušné vnútroštátne orgány získať prístup, okrem iného, k uchovávaným údajom týkajúcim sa prevádzky a lokalizácie a následne ich použiť na účely predchádzania, vyšetrovania, odhaľovania a stíhania trestných činov, tieto kritériá a podmienky sa však vzťahujú na konkrétny zoznam nelegálnych aktivít, ktorý zostavil vnútroštátny zákonodarca na základe výkonu jemu priznanej voľnej úvahy a bez zosúladenia na úrovni Únie;

b) predmetná vnútroštátna právna úprava na ochranu a bezpečnosť uchovávaných údajov stanovuje technické požiadavky a podmienky, tieto podmienky a požiadavky však neboli zosúladené na úrovni Únie?

17. V prípade kladnej odpovede na aspoň jednu z predchádzajúcich otázok, má vnútroštátny súd v súlade s právom Únie neuplatniť vnútroštátny akt, ktorým sa prebrala smernica 2006/24, vyhlásená Súdny dvorom za neplatnú z dôvodu, že bráni vytvoreniu a fungovaniu vnútorného trhu s tým dôsledkom, že nezoberie do úvahy uchovávané údaje, ku ktorým mu bol umožnený prístup na základe smernice 2006/24 alebo vnútroštátneho právneho predpisu prijatého v rámci vykonávania článku 15 ods. 1 smernice 2002/58?

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2006/24/ES z 15. marca 2006 o uchovávaní údajov vytvorených alebo spracovaných v súvislosti s poskytovaním verejne dostupných elektronických komunikačných služieb alebo verejných komunikačných sietí a o zmene a doplnení smernice 2002/58/ES (Ú. v. EÚ L 105, 2006, s. 54).

⁽²⁾ EU:C:2014:238.

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Oberlandesgericht Innsbruck (Rakusko)
7. septembra 2016 – Georg Stollwitzer/ÖBB Personenverkehr AG**

(Vec C-482/16)

(2016/C 428/11)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Oberlandesgericht Innsbruck

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Georg Stollwitzer

Žalovaná: ÖBB Personenverkehr AG

Prejudiciálne otázky

1. Má sa právo Únie v súčasnom stave, predovšetkým všeobecná zásada rovnosti zaobchádzania, všeobecná zásada zákazu diskriminácie na základe veku v zmysle článku 6 ods. 3 ZEÚ a článku 21 Charty základných práv Európskej únie, zákazu diskriminácie v oblasti voľného pohybu pracovníkov v zmysle článku 45 ZFEÚ a smernice Rady 2000/78/ES z 27. novembra 2000, ktorá ustanovuje všeobecný rámec pre rovnaké zaobchádzanie v zamestnaní a povolaniach⁽¹⁾, vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnej právnej úprave, akou je právna úprava vo veci samej, ktorá na účely odstránenia diskriminácie na základe veku, konštatovanej Súdny dvorom Európskej únie v rozsudku *Gotthard Starjakob*⁽²⁾ (konkrétne nezohľadnenie obdobia služby pred dovŕšením veku 18 rokov zamestnancovi ÖBB), síce zohľadňuje malej časti zamestnancov ÖBB diskriminovanej starou právnou úpravou obdobia služby dosiahnuté pred 18. rokom veku (avšak len tú službu, ktorá bola vecne vykonávaná u ÖBB a obdobných verejných železničných podnikoch a/alebo podnikoch poverených správou železničnej infraštruktúry v EÚ, v EHS a krajinách spojených s Úniou asociačnými dohodami a/alebo dohodami o voľnom pohybe), u väčšej časti pôvodne diskriminovaných zamestnancov ÖBB však akékoľvek iné obdobie služby pred 18. rokom veku nezohľadňuje, predovšetkým nezohľadňuje ani tú službu, ktorá umožňuje zamestnancovi ÖBB lepšie zvládnuť prácu, ako napríklad prácu pre súkromné a iné verejné dopravné podniky a/alebo podniky poverené správou infraštruktúry, ktoré vyrábajú, prevádzkujú alebo udržiavajú infraštruktúru používanú zamestnávateľom (koľajové vozidlá, kladenie koľajníc a rozvodov, elektrické a elektronické zariadenia, stavadlá, výstavba železničných staníc a podobne) alebo pre porovnateľné podniky, a tým v konečnom dôsledku fakticky zachováva nerovnaké zaobchádzanie na základe veku s prevažnou väčšinou zamestnancov ÖBB diskriminovaných starou právnou úpravou?

2. Splňa konanie členského štátu, ktorý je 100 %-ným vlastníkom železničného dopravného podniku a faktickým zamestnávateľom zamestnancov zamestnaných v tomto podniku, podmienky stanovené Súdny dvorom v jeho judikatúre pre zodpovednosť členského štátu na základe práva Únie, predovšetkým dostatočne závažného porušenia práva Únie, napríklad článku 2 ods. 1 v spojení s článkom 1 smernice 2000/78/ES, vyloženého viacerými rozsudkami Súdneho dvora (*David Hütter*⁽¹⁾), *Siegfried Pohl*⁽²⁾), *Gotthard Starjakob*), ak sa tento štát zmenou zákona s retroaktívnym účinkom v rokoch 2011 a 2015 výlučne z rozpočtových dôvodov pokúšal eliminovať právo týchto zamestnancov vyplývajúce z práva Únie na doplatenie odmeny z dôvodu konštatovanej diskriminácie, okrem iného na základe veku, určenej viacerými rozhodnutiami Súdneho dvora Európskej únie (*David Hütter*, *Siegfried Pohl*, *Gotthard Starjakob*), ktorá bola konštatovaná aj vo viacerých vnútroštátnych súdnych rozhodnutiach, okrem iného aj v rozhodnutí Oberster Gerichtshof (Najvyšší súdny dvor) (8 ObA 11/15y)?

⁽¹⁾ Smernica Rady 2000/78/ES z 27. novembra 2000, ktorá ustanovuje všeobecný rámec pre rovnaké zaobchádzanie v zamestnaní a povolani, Ú. v. ES L 303, 2000, s. 16; Mim. vyd. 05/004, s. 79.

⁽²⁾ Rozsudok z 28. januára 2015, ÖBB Personenverkehr, C-417/13, EU:C:2015:38.

⁽³⁾ Rozsudok z 18. júna 2009, Hütter, C-88/08, EU:C:2009:381.

⁽⁴⁾ Rozsudok zo 16. januára 2014, Pohl, C-429/12, EU:C:2014:12.

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Giudice di pace di Taranto (Taliansko)
18. septembra 2016 – trestné konanie proti Antoniov Semerarovi**

(Vec C-484/16)

(2016/C 428/12)

Jazyk konania: taliančina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Giudice di pace di Taranto

Účastník trestného konania pred vnútroštátnym súdom

Antonio Semeraro

Prejudiciálna otázka

Bráni smernica Európskeho parlamentu a Rady 2012/29/EÚ z 25. októbra 2012, ktorou sa stanovujú minimálne normy v oblasti práv, podpory a ochrany obetí trestných činov a ktorou sa nahrádza rámcové rozhodnutie Rady 2001/220/SVV⁽¹⁾, ktorá sa v Taliansku prebrala prostredníctvom legislatívneho dekrétu č. 212 z 15. decembra 2015 (Zbierka zákonov, všeobecná séria č. 3 z 5. januára 2016), najmä odôvodnenia 9, 66 a 67, ako aj článok 2 ods. 1 písm. a) uvedenej smernice 2012/29/EÚ, v súlade s článkom 83 ZFEÚ, článkami 2 a 3 Ústavy Talianskej republiky a tiež článkami 49, 51, 53 a 54 Charty základných práv Európskej únie, zrušeniu trestného činu uvedeného v článku 594 trestného zákona v zmysle článku 1 a nasl. legislatívneho dekrétu č. 7 z 15. januára 2016?

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 315, s. 57.

Odvolaie podané 11. septembra 2016: Telefónica S.A. proti rozsudku Všeobecného súdu (druhá komora) z 28. júna 2016 vo veci T-216/13, Telefónica/Komisia

(Vec C-487/16 P)

(2016/C 428/13)

Jazyk konania: španielčina

Účastníci konania

Odvolaiteľka: Telefónica S.A. (v zastúpení: J. Folguera Crespo a P. Vidal Martinez, advokáti)

Ďalší účastník konania: Európska komisia

Návrhy odvolateľky

Odvolateľka navrhuje, aby Súdny dvor:

- zrušil rozsudok a s ním aj rozhodnutie ⁽¹⁾ z dôvodov uvedených v druhom odvolacom dôvode a určil, že konanie spoločnosti Telefónica nepredstavovalo obmedzenie hospodárskej súťaže na základe cieľa,
- subsidiárne, zrušil rozsudok z dôvodov uvedených v prvom odvolacom dôvode a vrátil vec Všeobecnému súdu, aby vykonal zamietnutý dôkaz výsluchom svedkov a rozhodol vo veci samej o žalobe o neplatnosti podanej na Všeobecný súd z hľadiska výsledku vykonaného dôkazu,
- ešte subsidiárnejšie a z dôvodov uvedených v treťom odvolacom dôvode:
 - zrušil bod 1 výroku rozsudku,
 - konštatoval nižšiu závažnosť konania spoločnosti Telefónica a existenciu poľahčujúcich okolností uvedených v treťom odvolacom dôvode tohto odvolania a
 - určil percentuálny podiel zníženia výšky pokuty na základe tejto nižšej závažnosti a uvedených poľahčujúcich okolností v súlade s uvedeným tretím odvolacím dôvodom,
- zaviazal Komisiu na náhradu trov konania, ktoré vynaložila Telefónica v prvostupňovom konaní, ako aj v tomto konaní pred Súdny dvorom,
- pripustil rozsah tohto podania, ktorý mierne prekračuje dĺžku odporúčanú účastníkom konania pred Súdnym dvorom v praktických pokynoch Súdneho dvora, pričom sa zohľadní hospodársky dopad veci na odvolateľku, ako aj zložitosť uvedených argumentov.

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

1. Porušenie článku 47 a článku 48 ods. 2 Charty základných práv Európskej únie, ako aj článku 68 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu z dôvodu zamietnutia vypočutia svedkov. – Zamietnutie navrhovaného dôkazu vypočutím svedkov dostalo spoločnosť Telefónica do situácie, keď sa nemohla brániť, keďže jej bol odopretý dôkaz, ktorý je zásadný a rozhodujúci pre správne rozhodnutie vo veci. Ku konaniu Všeobecného súdu treba uviesť štyri základné námietky: i) námietka teleologického rozporu, ii) námietka neprimeranosti dôkazného bremena, iii) námietka prejudikovania výsledku dôkazu výsluchom svedkov a iv) námietka nevyváženého posúdenia.
2. Porušenie článku 101 ZFEÚ vyplývajúca z nesprávneho uplatnenia judikatúry, pokiaľ ide o obmedzenia na základe cieľa a povinnosti uviesť odôvodnenie a prezumpcie neviny.

Subsidiárne

3. Nesprávne posúdenie závažnosti protiprávneho konania a existencie poľahčujúcich okolností v rámci konania spoločnosti Telefónica. – Telefónica tvrdí, že Všeobecný súd pri svojom posudzovaní nezohľadnil dodatočné faktory, ktoré poukazujú na nižšiu závažnosť konania spoločnosti Telefónica a ktoré by viedli k ďalšiemu zníženiu pokuty už uloženej Komisiou.

⁽¹⁾ Rozhodnutie Komisie C(2013) 306 final z 23. januára 2013 týkajúce sa konania podľa článku 101 ZFEÚ (vec COMP/39.839 – Telefónica/Portugal Telecom).

VŠEOBECNÝ SÚD

Rozsudok Všeobecného súdu z 11. októbra 2016 – Søndagsavisen/Komisia

(Vec T-167/14) ⁽¹⁾

(„Štátna pomoc — Schéma pomoci v prospech výroby a inovácie v oblasti tlačových médií — Rozhodnutie o nevznesení námietok — Rozhodnutie vyhlasujúce schému štátnej pomoci za zlučiteľnú s vnútorným trhom — Procesné práva zainteresovaných strán — Neexistencia závažných ťažkostí — Povinnosť odôvodnenia“)

(2016/C 428/14)

Jazyk konania: dánčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Søndagsavisen A/S (Søborg, Dánsko) (v zastúpení: pôvodne M. Honoré a C. Fornø, neskôr M. Honoré, advokáti)

Žalovaná: Európska komisia (v zastúpení: L. Grønfeldt et B. Stromsky, splnomocnení zástupcovia)

Vedľajší účastník, ktorý v konaní podporuje žalovanú: Dánske kráľovstvo (v zastúpení: C. Thoring, splnomocnený zástupca, za právnej pomoci R. Holgaard, advokát)

Predmet veci

Žaloba založená na článku 263 ZFEÚ a smerujúca k zrušeniu rozhodnutia Komisie C(2013)7870 final z 20. novembra 2013 týkajúceho sa schémy štátnej pomoci SA.36366 (2013/N) oznámenej Dánskym kráľovstvom v prospech výroby a inovácie v oblasti tlačových médií

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zamieta.
2. Søndagsavisen A/S znáša svoje vlastné trovy konania a je povinná nahradiť trovy konania, ktoré vznikli Európskej komisii.
3. Dánske kráľovstvo znáša svoje vlastné trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 223, 14.7.2014.

Rozsudok Všeobecného súdu z 11. októbra 2016 – Perry Ellis International Group/EUIPO

(Vec T-350/15) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Európskej únie — Námietkové konanie — Prihláška obrazovej ochrannej známky, ktorú možno vnímať ako písmeno ‚p‘ — Skoršie slovné a obrazové ochranné známky Európskej únie a vnútroštátne slovné a obrazové ochranné známky P PROTECTIVE a P — Relatívny dôvod zamietnutia — Pravdepodobnosť zámeny — Článok 8 ods. 1 písm. b) nariadenia (ES) č. 207/2009“)

(2016/C 428/15)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Perry Ellis International Group Holdings Ltd (Nasau, Bahamy) (v zastúpení: O. Günzel, V. Ahmann a C. Tenkhoff, advokáti)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (v zastúpení: D. Stoyanova Valchanova, M. Fischer a D. Gája, splnomocnení zástupcovia)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom EUIPO a vedľajší účastník v konaní pred Všeobecným súdom: CG Verwaltungsgesellschaft mbH (Gevelsberg, Nemecko) (v zastúpení: T. Körber a T.-E. Vlah, advokáti)

Predmet veci

Žaloba podaná proti rozhodnutiu štvrtého odvolacieho senátu EUIPO z 28. apríla 2015 (vec R 2441/2014-4), týkajúcejmu sa námietkového konania medzi CG Verwaltungsgesellschaft a Perry Ellis International Group Holdings

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zamieta.
2. Perry Ellis International Group Holdings Ltd je povinná nahradiť trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 270, 17.8.2015.

Rozsudok Všeobecného súdu z 11. októbra 2016 – Guccio Gucci/EUIPO – Guess? IP Holder (Zobrazenie štyroch prepletených G)

(Vec T-461/15) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Európskej únie — Konanie o vyhlásenie neplatnosti — Obrazová ochranná známka Európskej únie zobrazujúca štyri prepletené G — Ochranné známky Európskej únie, národná a medzinárodná skoršia obrazová ochranná známka G — Relatívny dôvod zamietnutia — Neexistencia podobnosti označení — článok 8 ods. 1 písm. b) nariadenia (ES) č. 07/2009“)

(2016/C 428/16)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Guccio Gucci SpA (Florenca, Taliansko) (v zastúpení: P. L. Roncaglia, F. Rossi a N. Parrotta, advokáti)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (v zastúpení: S. Bonne, splnomocnený zástupca)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom EUIPO a vedľajší účastník v konaní pred Všeobecným súdom: Guess? IP Holder LP (Los Angeles, Kalifornia, Spojené štáty) (v zastúpení: D. McFarland, barrister)

Predmet veci

Žaloba podaná proti rozhodnutiu štvrtého odvolacieho senátu EUIPO z 27. mája 2015 (vec R 2049/2014-4), týkajúcejmu sa konania o vyhlásenie neplatnosti medzi Guccio Gucci a Guess? IP Holder

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zamieta.

2. *Guccio Gucci SpA* je povinná nahradiť trovy konania, vrátane trov konania, ktoré vznikli *Guess? IP Holder LP* v konaní pred odvolacím senátom Úradu Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO).

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 328, 5.10.15.

**Rozsudok Všeobecného súdu z 11. októbra 2016 – Guccio Gucci/EUIPO –Guess? IP Holder
(Zobrazenie štyroch prepletených G)**

(Vec T-753/15) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Európskej únie — Námietské konanie — Medzinárodný zápis označujúci Európsku úniu — Prihláška obrazovej ochrannéj známky Európskej únie zobrazujúca štyri prepletené G — Ochranné známky Európskej únie a medzinárodné skoršie obrazové ochranné známky G — Relatívny dôvod zamietnutia — Neexistencia podobnosti označení — Článok 8 ods. 1 písm. b) nariadenia (ES) č. 07/2009“)

(2016/C 428/17)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: *Guccio Gucci SpA* (Florenca, Taliansko) (v zastúpení: P. L. Roncaglia, F. Rossi a N. Parrotta, advokáti)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (v zastúpení: S. Bonne, splnomocnený zástupca)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom EUIPO a vedľajší účastník v konaní pred Všeobecným súdom: *Guess? IP Holder LP* (Los Angeles, Kalifornia, Spojené štáty) (v zastúpení: D. McFarland, barrister)

Predmet veci

Žaloba podaná proti rozhodnutiu štvrtého odvolacieho senátu EUIPO zo 14. októbra 2015 (vec R 2049/2014-4), týkajúcej sa námietkového konania medzi *Guccio Gucci* a *Guess? IP Holder*

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zamietla.

2. *Guccio Gucci SpA* je povinná nahradiť trovy konania, vrátane trov konania, ktoré vznikli *Guess? IP Holder LP* v konaní pred odvolacím senátom Úradu Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO).

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 78, 29.2.2016.

Uznesenie Všeobecného súdu z 28. septembra 2016 – PAN Europe a i./Komisia

(Vec T-600/15) ⁽¹⁾

(„Žaloba o neplatnosť — Prípravky na ochranu rastlín — Účinná látka sulfoxafloz — Zapísanie do prílohy vykonávacieho nariadenia (EÚ) č. 540/2011 — Neexistencia priamej dotknutosti — Neprípustnosť“)

(2016/C 428/18)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyne: Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) (Brusel, Belgicko), Bee Life European Beekeeping Coordination (Bee Life) (Louvain-la-Neuve, Belgicko), Unione nazionale associazioni apicoltori italiani (Unaapi) (Castel San Pietro Terme, Taliansko) (v zastúpení: B. Kloostera a A. van den Biesen, advokáti)

Žalovaná: Európska komisia (v zastúpení: L. Pignataro-Nolin, G. von Rintelen a P. Ondrůšek, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Návrh na základe článku 263 ZFEÚ smerujúci k zrušeniu vykonávacieho nariadenia Komisie (EÚ) 2015/1295 z 27. júla 2015, ktorým sa v súlade s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1107/2009 o uvádzaní prípravkov na ochranu rastlín na trh schvaľuje účinná látka sulfoxaflor a ktorým sa mení príloha k vykonávaciemu nariadeniu Komisie (EÚ) č. 540/2011 (Text s významom pre EHP) (Ú. v. EÚ L 199, 2015, s. 8)

Výrok

1. Žaloba sa zamieta ako neprípustná.
2. Konanie o návrhoch na vstup vedľajšieho účastníka do konania, ktoré podali European Crop Protection Association (ECPA), Dow AgroSciences Ltd a Dow AgroSciences Iberica SA, sa zastavuje.
3. Pesticide Action Network Europe (PAN Europe), Bee Life European Beekeeping Coordination (Bee Life) a Unione nazionale associazioni apicoltori italiani (Unaapi) znášajú svoje vlastné trovy konania a sú povinné nahradiť trovy konania vynaložené Európskou komisiou.
4. PAN Europe, Bee Life, Unaapi, Komisia, ECPA, Dow AgroSciences a Dow AgroSciences Iberica znášajú každá svoje vlastné trovy týkajúce sa návrhov na vstup vedľajšieho účastníka do konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 59, 15.2.2016.

Žaloba podaná 1. septembra 2016 – IPA/Komisia

(Vec T-635/16)

(2016/C 428/19)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: SC IPA SA (Bukurešť, Rumunsko) (v zastúpení: L. Vasilescu, advokát)

Žalovaná: Európska komisia

Návrh

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil oznámenia o dlhu č. 3241608864, ktoré sa týka sumy 63 653,58 eura, a č. 3241608865, ktoré sa týka sumy 9 690,30 eura, z 28. júna 2016, ktoré vydala žalovaná.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Žalobkyňa na podporu svojej žaloby v podstate tvrdí, že spor sa týka výpočtu nepriamych výdavkov súvisiacich so zmluvou, podľa ktorej je žalobkyňa príjemcom. Komisia niekoľko rokov po uzavretí zmluvy tak zaviedla nesprávny vzorec na výpočet výdavkov, čo je v rozpore s ustanoveniami zmluvy a všeobecne uznávanými zásadami a účtovnými postupmi.

Žalobkyňa tvrdí, že Komisia sa vo svojich tvrdeniach zakladala na audite a súhlasila so všetkými tvrdeniami audítora, pričom nezohľadnila, že spôsob výpočtu nepriamych výdavkov je v rozpore: (i) zásadami a postupmi účtovníctva príjemcu, ktoré sú tiež uložené zmluvou ako prednostné, a (ii) všeobecne uznávané zásady a postupy účtovníctva.

Žalobkyňa tiež tvrdí, že sa spôsoby výpočtu nepriamych výdavkov zmluvy uplatnené audítorom a schválené Komisiou líšili od účtovného systému príjemcu, pričom podľa zmluvy mali byť všetky výdavky stanovené v súlade so všeobecnými zásadami a postupmi účtovníctva príjemcu. Účtovníctvo príjemcu je podľa žalobkyne jediným systémom ktorý možno schváliť na účely zmluvy, a neexistuje nijaký dôvod na to, aby boli nahradené alebo neschválené účtovné postupy, ktoré príjemca používa k výpočtu nepriamych výdavkov zmluvy.

Nakoniec tvrdí, že audítor v konaní o audite podhodnotil skutočné priame výdavky zmluvy a Komisia po tom, čo v celom rozsahu schválila stanovisko audítora, vydala 28. júna 2016 oznámenia o dlhu č. 3241608864, ktoré sa týka sumy 63 653,58 eura, a č. 3241608865, ktoré sa týka sumy 9 690,30 eura, aby trak vymohla vrátenie rozdielov vzniknutých v dôsledku výdavkov popísaných v audite.

Žaloba podaná 19. septembra 2016 – Malta/Komisia

(Vec T-653/16)

(2016/C 428/20)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Maltská republika (v zastúpení: A. Buhagiar, splnomocnený zástupca)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie Komisie z 13. júla 2016, ktoré bolo prijaté podľa nariadenia (ES) č. 1049/2001⁽¹⁾ a týkalo sa žiadosti o prístup verejnosti k dokumentom zaregistrovaným pod číslom GESTDEM 2015/5711,
- zaviazal Komisiu na náhradu trov konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby, žalobkyňa uvádza štyri žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod založený na nedodržaní procesných lehôt stanovených v nariadení č. 1049/2001.
2. Druhý žalobný dôvod založený na tom, že so žiadosťou o prístup k dokumentom sa nesprávne zaobchádzalo ako s novou žiadosťou.
3. Tretí žalobný dôvod založený na neoprávnenom rozšírení pôsobnosti žiadosti o prístup k dokumentom v potvrdzujúcom štádiu.
4. Štvrtý žalobný dôvod založený na tom, že žalovaná zahrnula do napadnutého rozhodnutia dokumenty, ktoré mali byť oznámené tretej strane a ktorých zverejnenie by porušilo článok 113 nariadenia č. 1224/2009⁽²⁾.

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 z 30. mája 2001 o prístupe verejnosti k dokumentom Európskeho parlamentu, Rady a Komisie (Ú. v. ES L 145, s. 43).

⁽²⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 1224/2009 z 20. novembra 2009, ktorým sa zriaďuje systém kontroly Spoločenstva na zabezpečenie dodržiavania pravidiel spoločnej politiky v oblasti rybného hospodárstva a ktorým sa menia a dopĺňajú nariadenia (ES) č. 847/96, (ES) č. 2371/2002, (ES) č. 811/2004, (ES) č. 768/2005, (ES) č. 2115/2005, (ES) č. 2166/2005, (ES) č. 388/2006, (ES) č. 509/2007, (ES) č. 676/2007, (ES) č. 1098/2007, (ES) č. 1300/2008, (ES) č. 1342/2008 a ktorým sa zrušujú nariadenia (EHS) č. 2847/93, (ES) č. 1627/94 a (ES) č. 1966/2006 (Ú. v. EÚ L 343, s. 1).

Žaloba podaná 13. septembra 2016 – Foshan Lihua Ceramic/Komisia**(Vec T-654/16)**

(2016/C 428/21)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Foshan Lihua Ceramic Co. Ltd (Foshan City, Čína) (v zastúpení: B. Spinoit a D. Philippe, advokáti)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil vykonávacie rozhodnutie Komisie C(2016) 2136 z 11. júla 2016, ktorým sa zamietajú žiadosti o čiastočné dočasné preskúmanie obmedzené na otázky dovozu v súvislosti s konečným antidumpingovým clom uloženým vykonávacím nariadením Rady (EÚ) č. 917/2011 na dovoz keramických obkladačiek s pôvodom v Čínskej ľudovej republike,
- uložil Komisii povinnosť nahradiť trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza jeden žalobný dôvod založený na tom, že žalovaná porušila ustanovenie článku 17 ods. 3 v spojení s článkom 11 ods. 3 a 5 nariadenia Rady (ES) č. 1225/2009 z 30. novembra 2009, o ochrane pred dumpingovými dovozmi z krajín, ktoré nie sú členmi Európskeho spoločenstva ⁽¹⁾.

(¹) Ú. v. EÚ L 343, 2009, s. 51.

Odvolaie podané 23. septembra 2016: Daniele Possanzini proti uzneseniu Súdu pre verejnú službu z 18. júla 2016 vo veci F-68/15, Possanzini/Frontex**(Vec T-686/16 P)**

(2016/C 428/22)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Odvolaiteľka: Daniele Possanzini (Pisa, Taliansko) (v zastúpení: S. Pappas, advokát)

Ďalší účastník konania: Európska agentúra pre riadenie operačnej spolupráce na vonkajších hraniciach členských štátov Európskej únie

Návrhy

Odvolaiteľka navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil znesenie Súdu pre verejnú službu z 18. júla 2016, ktorým zamietajú jej žalobu,
- vyhovel návrhom, ktoré predložila v konaní na prvom stupni,
- uložil ďalšiemu účastníkovi konania povinnosť nahradiť všetky trovy konania.

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojho odvolania, odvolateľka uvádza dva odvolacie dôvody.

1. Prvý odvolací dôvod, ktorý má dve časti, sa zakladá na porušení článku 11 ods. 4, 5 a 6 rozhodnutia výkonného riaditeľa Európskej agentúry pre riadenie operačnej spolupráce na vonkajších hraniciach členských štátov Európskej únie („Frontex“) z 27. augusta 2009 o hodnotení zamestnancov („rozhodnutie z 27. augusta 2009“), ktorý treba vykladať s prihliadnutím na článok 41 ods. 1 a 2 Charty základných práv Európskej únie.
 - Prvá časť sa týka nesprávneho právneho posúdenia Súdu pre verejnú službu, pretože nepreskúmal žalobný dôvod, ktorý uviedla odvolateľka v prvostupňovom konaní a ktorý sa týkal vopred neuskutočneného pohovoru medzi overovateľom a hodnotiteľom.
 - Druhá časť sa zakladá na ne nesprávnom právnom posúdení, ktoré obsahuje napadnuté uznesenie, pretože *ex offo* nebol preskúmaný vopred neuskutočnený pohovor medzi overovateľom a hodnotiteľom.
2. Druhý odvolací dôvod sa zakladá na porušení článku 2 ods. 2 rozhodnutia z 27. augusta 2009 spočívajúcom v nesprávnom posúdení rozdielu úloh medzi overovateľom a hodnotiteľom, ako je stanovený v rámci Frontex-u.

Žaloba podaná 7. októbra 2016 – Fair deal for expats a i./Komisia

(Vec T-713/16)

(2016/C 428/23)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyne: Fair deal for expats (Lauzun, Francúzsko) a osem ďalších (v zastúpení: R. Croft, L. Nelson, E. Hazzan, solicitors, P. Green, H. Warwick, M. Gregoire, barristers)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyne navrhujú, aby Všeobecný súd:

- určil, že jednak usmernenie predsedu Komisie Európskej únie, zaslané listom z 28. júna 2016 elektronickou cestou členom Kolégia komisárov EÚ, uvedené v prejave predsedu Junckera na plenárnom zasadnutí Európskeho parlamentu v Bruseli 28. júna 2016 (SPEECH/16/2356), ktorým boli zakázané všetky formálne a neformálne rokovania Komisie s vládou Spojeného kráľovstva predtým, ako oznámi svoje vystúpenie z EÚ podľa článku 50 ZEÚ, a jednak vyhlásenie predsedu Komisie Európskej únie, že vyššie uvedené usmernenie dal Kolégiu komisárov EÚ formou „nariadenia predsedu“, ako výslovne uviedol v tomto prejave na plenárnom zasadnutí Európskeho parlamentu v Bruseli dňa 28. júna 2016 a ako je zaznamenané tak v anglickej, ako aj francúzskej tlačovej správe Komisie o tomto prejave (SPEECH/16/2353), podľa článku 264 ods. 1 ZFEÚ za neplatné a
- zaviazal Komisiu na náhradu trov konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby, žalobkyne uvádzajú päť žalobných dôvodov.

1. Prvý žalobný dôvod, založený na chýbajúcom alebo nedostatočnom právnom základe napadnutých opatrení.

Žalobkyne tvrdia, že:

- chýba právny základ, na ktorého podklade môže Komisia zamietnuť začať vyjednávať s vládou Spojeného Kráľovstva a ostatnými orgánmi po výsledku nezáväzného referenda až do oznámenia úmyslu vystúpiť podľa článku 50 ZFEÚ,
- napadnuté opatrenia nespočívajú na objektívnych faktoroch, a je dôvodné vychádzať z toho, že sa opierajú o presvedčenie ich autora,
- napadnuté opatrenia boli vydané spôsobom, ktorý predstavuje zneužitie moci, keďže ich označenie v prejave ako „nariadenie predsedu“ je pre Európsky parlament, zamestnancov a úradníkov Komisie a iné inštitúcie EÚ, vlády členských štátov a občanov EÚ zavádzajúce.

2. Druhý žalobný dôvod, založený na tom, že napadnuté opatrenia predstavujú diskrimináciu Spojeného kráľovstva a jeho občanov na základe štátnej príslušnosti, v rozpore s článkom 18 ZFEÚ napadnutými opatreniami.

Žalobkyne tvrdia, že:

- napadnuté opatrenia slúžia k tomu, aby zabránili Komisii vyjednávať so zástupcami vlády Spojeného kráľovstva.
- Spojené kráľovstvo, jej občania a žalobkyne boli postavené do znevýhodnenej pozície,
- napadnuté opatrenia okrem toho postavili žalobkyne do znevýhodnenej pozície pri realizácii svojich základných práv, vrátane práva na voľný pohyb.

3. Tretí žalobný dôvod, založený na tom, že napadnuté opatrenia porušujú základné práva žalobkýň, ktoré im vyplývajú z práva Európskej únie.

Žalobkyne tvrdia, že:

- napadnuté opatrenia porušili práva žalobkýň vyplývajúce z článku 20 ods. 1 ZFEÚ, vrátane práv na voľný pohyb, zaručených okrem iného článkom 20 ods. 2 písm. a), článkom 21 ods. 1, článkom 45 a 49 ZFEÚ, ako aj smernicou o právach občanov 2004/38/ES⁽¹⁾;
- napadnuté opatrenia porušili základné práva žalobkýň zaručené Chartou základných práv.

4. Štvrtý žalobný dôvod, založený na domnienke, že napadnuté opatrenia boli prijaté v rozpore so zásadou lojálnej spolupráce podľa článku 4 ods. 3 ZFEÚ.

Žalobkyne tvrdia, že napadnuté opatrenia výslovne zakazujú Komisii a jej úradníkom dodržať zásadu lojálnej spolupráce tým spôsobom, že podporia Spojené kráľovstvo a ostatné inštitúcie Únie pri plnení úloh, ktoré im vyplývajú zo Zmlúv.

5. Piaty žalobný dôvod, založený na protiprávnosti napadnutých opatrení v rozsahu, v akom boli tieto celkovo alebo čiastočne prijaté, aby sa občanom iných členských štátov EÚ zabránilo v slobode prejavu (pokiaľ ide o členstvo v EÚ), ako ju chráni článok 11 Charty základných práv.

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2004/38/ES z 29. apríla 2004 o práve občanov Únie a ich rodinných príslušníkov voľne sa pohybovať a zdržiavať sa v rámci územia členských štátov, ktorá mení a dopĺňa nariadenie (EHS) 1612/68 a ruší smernice 64/221/EHS, 68/360/EHS, 72/194/EHS, 73/148/EHS, 75/34/EHS, 75/35/EHS, 90/364/EHS, 90/365/EHS a 93/96/EHS (Text s významom pre EHP) (Ú. v. EÚ L 158, 2004, s. 77; Mím. vyd. 05/005, s. 46).

ISSN 1977-1037 (elektronické vydanie)
ISSN 1725-5236 (papierové vydanie)

Úrad pre vydávanie publikácií Európskej únie
2985 Luxemburg
LUXEMBURSKO

SK